

Markku Jokela

Kickboxingista ja painista tykkäävä Kalle ei saa nörttiserkustaan Lovesta toiminnallista kaveria. Mikael Strömberg ja CG Wentzel näytelmän poikina, jota ei mikään yhdistä - vai yhdistääkö sittenkin?

175-vuotiasta Kalevalaa käy breikatakin

MIKÄ EROTTAA, MIKÄ YHDISTÄÄ: Yhteisistä juurissa huima seikkailu.

Voiko niitä esittää noinkin? Siis Kalevalan tarinoita, joiden rytmi breikkaa. Kielikylypykoululaiset elivät kahden toistensa erilaisuutta vieroksuvan serkuksen mukana eilen. Teatteri Taiminen esitys päivitti Suomen suomenkielisten ja ruotsinkielisten yhteisiä juuria nettisukupolvelle.

– On meillä ollut teatteria ennenkin, mutta ei tällaista aikuisten teatteria, analysoi kuudesluokkalainen **Ville-Veikko**.

Hän tarkoitti ilmeisesti, ettei kyseessä ollut valmiiksi pureskeltu juttu.

Teatteria Kielikylypykoululle saatiin Svenska Kulturfondenin varoista kulttuurilla koululle -projektin myötä.

Kalevalasta pölyt pois kuin Cillit Gang Bangillä

TEATTERI TULI KOULUUN: Hurmaava yleisö ja näytelmä.

PIETARSAARI

Tutta Koskela

Niin voi käydä tosielämässäkin. Joudut pariksi viikoksi kesämökille sietämättömän serkun kanssa. Siitä alkaa kiertueteatteri Taiminen "Leikitään metsää" eli "Leka skogen" -näytelmä.

Eilen Pietarsaaren Kielikylypikoulun oppilaat samaistuivat Kalleen ja Loveen eli urheilija- ja nörttityyppiin. Vain ruotsia puhuva Love asuu Suomenlahden länsipuolella, kaksikielinen Kalle sillä toisella.

Serkuksia ei yhdistä mitään paitsi vanhempien sisarus. Viikot matelevat poikien kyräilyssä toisiaan. Sentään Kallen äidistä Kyllistä molemmat tykkäävät. Kylli on välillä pullantuoksuinen. Öisin hän muuttuu kuvaveistäjäksi, joka luo kansallisepos Kalevalan naisahmoja: Ilmattaren, Ainin ja Lemminkäisen äidin.

Painista ja kickboxingistä pitävä Kalle tuntee kyllä kalevalaiset tarut. Perhoskirjansa takaa Love tarkkailee outoja juttuja. Miten poikien käy, kun he jäävät metsään kaksistaan kesäloman viimeisten päivien myrkyisimpänä yönä. Ja kalevalainen maailma herää loon.

Kuudesluokkalainen Ville-Veikko ja hänen ja luokkakaverinsa **Miko** tykkäsivät teatteriesityksestä, jonka ymmärsivät molemmilla kielillä.

Yksinkertainen lavastuskin heistä toimi. Vaikka ovat elokuvat kuitenkin vähän kivempää, Ville-Veikko uskalsi kommentoida.

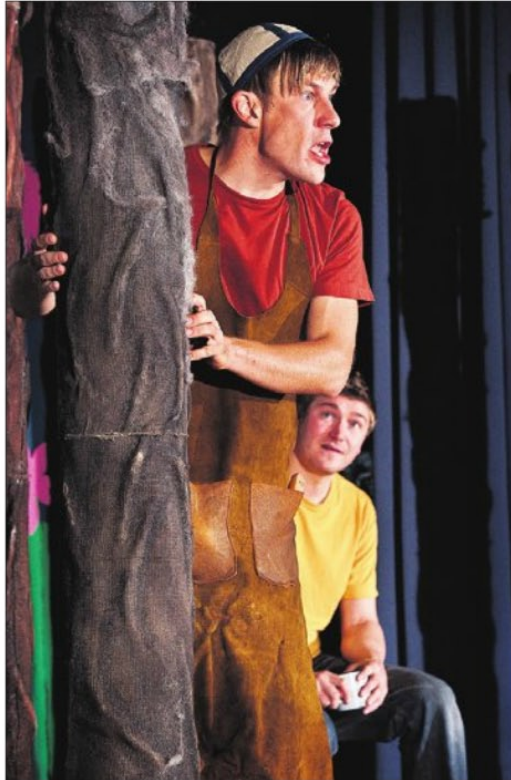
Teatteria kielikylypikoululle anottiin ja saatiin Svenska Kulturfondenin rahoilla kulttuurista koululle -projektin myötä.

Kielikylypikoulun esitys oli kaksikielinen, tosin suomea kuultiin kuin mausteeksi. Mutta sehän on tavallista Pietarsaaren arjessa.

Suomenkielinen aikuinenkin tempautui näytelmään mukaan. Selkeästi puhuttua kieltä oli helppo seurata ja upeat näyttelijät hertkuttelivat huumorilla. Välissä näiläistä tosiaasia Kalevalasta huomaamatta.

– **Haluamme herättää** kysymyksiä ja luoda uusia kysymyksiä, selittivät näyttelijät **CG Wentzel** ja **Mikael Strömberg** intensiivisen esityksensä jälkeen.

Malin Kivelän kirjoittama teksti kunnioitakin lasten viisautta monitasoisuudellaan. Kulttuuriperintöme valaisun ohessa käydään läpi erilaisuuden sietämisen teemoja.

Markku Jokela

Mikael Strömberg Kylli-äitinä ja **Kallena** herättelemässä **Love** (CG Wentzel) pelkoja ja uteliaisuutta.

Voiko kahdesta päinvastaisesta tyylistä tulla ystäviä - ja mitä siihen vaaditaan? Näyttelijät suitsuttivat yleisöään ja kokemuksiaan Pohjanmaan kiertueelta. Kaksikielinen yleisö on heille harvinaisuus, tosin Pohjanmaalla sitä kohdattiin yllättävän usealla koululla.

Etelä-Suomen suomenruotsalaiset näyttelijät valitsevat esityskielen yleisön mukaan.

– Täällä kaksikielisyys todella toimii, he hämmästelivät.

– Ymmärtäisimmepä hyödyntää toisiamme

vastakkainasettelun sijaan, he huokaisivat.

Mikael Strömberg kertoi, että Helsingissä lasten kanssa matkustaessa saa todella mieltä käyttäkö ruotsia – ainakin iltaisin. Heistä tilanne on aina ollut sama sikäläistä kielivähemmistöä kohtaan.

Yleisön vastaanottavuutta ja keskittymiskykyäkin he ihailivat. Yhteiskunnassamme yksi tunti on pitkä aika, perusteli myös teatterin toiminnanjohtajana työskentelevä CG Wentzel.

Markku Jokela

Kielikylypikoulun kolmasluokkalaisetkin olivat täysillä mukana poikien kyräilyssä ja metsäleikissä.

– Pohjanmaalla ei ole jättikouluja ja sen huomaa yleisöstä.

Kielikoulun rehtori Kristiina Hellstrand kertoo koulun tavoitteisiin kuuluvan elämyksen ja kokemusten tarjoamisen lapsille. "Oikeaan" teatterin koululta pääsevät kaikki ainakin kahdesti: suomenkieliseen teatteriin Kakkolaan ja ruotsinkieliseen Vaasaan.

Kristiina Hellstrand painottaa kulttuurin olevan olennainen identiteetin rakentami-

nessä. Myös oppilaiden omat esitykset ovat siksi arvossa. – Kalevala on lenkki paitsi omiin yhteisiin juuriimme, myös Pohjolaan. Niin Eestistä kuin Islannista löytyy samantyyppistä mytologiaa kansallisepoksisissa, CG Wentzel hahmotteli.

Teatteri Taimine on vuonna 2002 perustettu kiertueteatteri lapsille ja nuorille. Ajankohtaisia teemoja käsittelevä ohjelmisto suuntautuu lapsille, nuorille ja varhaisnuorille, täysikasvuusiakaan unohtamatta. Ammat-

tilaista koostuva teatteri kiertää pääsääntöisesti kouluissa ja kulttuuritaloissa ympäri Suomea. Tähän mennessä se on esiintynyt yli 300 000 katsojalle Suomessa ja muissa Pohjoismaissa.

Teatteri Taimine kuuluu Asstej -teatterijärjestöön. Se on kansainvälinen lasten- ja nuorten teatterijärjestö, johon kuuluu noin 80 maata eri puolilta maailmaa. Assitej muistuttaa lasten ja nuorten oikeudesta turvalliseen kasvuun ja kulttuuriin.